

vara, att Riksdagen endast angifver principen, men lagförslaget utarbetas af Regeringen, får jag härmed hemställa,

att Riksdagen ville hos Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes låta utarbeta och för en kommande Riksdag framlägga förslag till sådana ändringar i nådiga förordningarne om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 Mars 1862 och om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm den 20 November 1863 jemte öfriga möjligen härmed i sammanhang stående lagar och förordningar, att främmande religionsbekännare äfvensom de, hvilka anmält sig till utträde ur svenska kyrkan och blifvit i annat, här i landet tillåtet, religionssamfund upptagne, blifva för sina personer, sin inkomst af kapital eller arbete samt, om möjligt, jemväl för sin fasta egendom befriade från skyldighet att deltaga i underhåll af svenska statskyrkoförsamlingarnes presterskap och kyrkliga inrättningar, men mot det att de erhålla rätt till deltagande i kyrkostämmas beslut om alla sådana folkskoleangelägenheter, hvilka icke särskildt angå religionsundervisningen, bibehållas vid skyldigheten att efter i lag stadgade grunder bidra till folkskoleväsendets vidmakthållande och utveckling.

Om remiss af denna min motion till Lag-Utskottet anhåller jag vördsamt.

Stockholm i Januari 1872.

Wilhelm Walldén.

N:o 35.

Af Herr C. A. Jönsson: *Om eftergift af kronans rätt till danaarf efter enkan Cecilia Lovisa Johansson, född de la Roos.*

År 1866 den 3 Januari afled i Falkenberg Kopparslagaren D. Johanssons enka Cecilia Lovisa, född de la Roos. Genom Kongl. Maj:ts nådiga dom af den 11 November 1869 blef förklaradt, att hennes qvarlätenskap skulle såsom danaarf tillfalla kronan. Enligt

Enligt Kammar-advokatfiskals-embetets upplysningar utgjorde de af Magistraten i Falkenberg den 9 Juni 1870 redovisade och levererade medlen 1,879 R:dr 93 öre, af hvilken summa, sedan Kammar-advokatfiskals-embetet tillkommande tertial blifvit afdraget, Kronans behållna andel utgör 1,253 R:dr 29 öre.

I Januari 1870 ingingo stadsfullmäktige i Falkenberg till Kongl. Maj:t med underdånig ansökning det Kongl. Maj:t täcktes genom proposition till Riksdagen föreslå, att detta danaarf måtte anslås till staden Falkenberg. Men genom Kongl. Brefvet till Konungens befallningshafvande i Hallands län af den 3 Mars 1871 förklarade Kongl. Maj:t, att sådana skäl ej blifvit anförda att på grund deraf ansökningen kunnat bifallas.

Oaktadt Falkenbergs stad är ett litet och fattigt samt till sitt läge af naturen ej särdeles gynnadt samhälle, så har dock staden under loppet af sistförflutna fjorton åren gjort, i förhållande till sina resurser, ovanligt stora ansträngningar för sin fortkomst. Den har under denna tid anlagt en hamn med en kostnad af 222,336 R:dr, byggt skolahus, tullhus och hamnbryggor, för att icke nämna förbättringar af torg och gator m. m. Genom alla dessa anläggningar och förbättringar har dock staden ådragit sig en ganska betydlig skuld, som med räntor och amorteringar årligen medtager en summa af 8,200 R:dr. Då härtill kommer att hamnen ännu årligen kräver förbättringar och underhåll med omkring 6,000 R:dr, så är det temligen tydligt att en liten kommun, der en betydlig del af de 1,400 innevånarne utgöres af handverkare och jordbrukare, under sådana omständigheter skall vara i behof af all den hjälp som kan fås. Oaktadt de betydliga framsteg som staden onekligen på sednaste tiden gjort till fromma för sig sjelf och angränsande ort, så återstå dock ännu många förbättringar att göras och trängande behof som skola fyllas.

Det är därför som jag vördsamt anhåller,

att Riksdagen måtte bevilja, att Kronans behållna andel 1,253 R:dr 29 öre af danaarfvat efter enkan Johansson, född de la Roos, måtte afstås till staden Falkenberg, i likhet med hvad Riksdagen så ofta vid dylika tillfällen förut gjort till förmån för andra kommuner.

Stockholm den 24 Januari 1872.

C. A. Jönsson.

Af handlingar, som skola till vederbörligt Utskott inlemnas, inhemtas, att Kongl. Kammar-kollegium och Konungens befallningshafvande i Hallands län båda tillstyrkt bifall till denna anhållan, äfvensom att Konungens befallningshafvande intygat stadens behof af ifrågavarande medel.